

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 13 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Düsseldorf – Germania) – Joachim Pöpperl/Land Nordrhein-Westfalen

(Cauza C-187/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 45 TFUE — Libera circulație a lucrătorilor — Funcționar al unui stat membru care s-a retras din serviciul public pentru a lucra în alt stat membru — Reglementare națională care prevede în acest caz pierderea drepturilor la pensie pentru limită de vârstă dobândite în funcția publică și afilierea retroactivă la regimul general de asigurări pentru limită de vârstă)

(2016/C 335/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamant: Joachim Pöpperl

Pârât: Land Nordrhein-Westfalen

Dispozitivul

- 1) Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale cum este cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia o persoană care are statutul de funcționar într-un stat membru și care se retrage din proprie inițiativă din această activitate pentru a lucra în alt stat membru își pierde drepturile la pensie pentru limită de vârstă aferente regimului pensiei pentru limită de vârstă al funcționarilor și este afiliată retroactiv la regimul general de asigurări pentru limită de vârstă, care dă dreptul la o pensie pentru limită de vârstă mai mică decât cea care ar rezulta din acele drepturi.
- 2) Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că revine instanței naționale obligația să asigure efectul deplin al acestui articol și să acorde lucrătorilor, într-o situație cum este cea în discuție în litigiul principal, drepturi la pensie pentru limită de vârstă comparabile cu cele ale funcționarilor care își mențin drepturile la o pensie pentru limită de vârstă, care să corespundă, în poziția schimbării angajatorului public, anilor efectuați în serviciul angajatorului, interpretând dreptul intern în conformitate cu articolul menționat sau, dacă o astfel de interpretare nu este posibilă, înlăturând orice dispoziție contrară din dreptul intern în scopul de a aplica același regim precum cel aplicabil respectivilor funcționari.

⁽¹⁾ JO C 245, 27.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iulie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Paris – Franța) – Granarolo SpA/Ambrosi Emmi France SA

(Cauza C-196/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 5 punctele 1 și 3 — Instanța competentă — Noțiunile „materie contractuală” și „materie delictuală” — Rupere intempestivă a unor relații comerciale de lungă durată — Acțiune în despăgubire — Noțiunile „vânzare de mărfuri” și „prestare de servicii”)

(2016/C 335/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Granarolo SpA

Pârâtă: Ambrosi Emmi France SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie să fie interpretat în sensul că o acțiune în despăgubire întemeiată pe o rupere intempestivă a unor relații comerciale de lungă durată, precum acțiunea principală, nu ține de materia delictuală și cvasidelictuală, în sensul acestui regulament, dacă există între părți o relație contractuală tacită, aspect a cărui verificare intră în competența instanței de trimitere. Probarea existenței unei astfel de relații contractuale tacite trebuie să se întemeieze pe o serie de elemente concordante, printre care sunt susceptibile să figureze în special existența unor relații comerciale de lungă durată, buna credință între părți, regularitatea tranzacțiilor și evoluția lor în timp exprimată prin cantitate și prin valoare, eventualele acorduri asupra prețurilor facturate și/sau asupra reducerilor acordate, precum și corespondența schimbată.
- 2) Articolul 5 punctul 1 litera (b) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie să fie interpretat în sensul că relațiile comerciale de lungă durată precum cele din cauza principală trebuie să fie calificate drept „contract de vânzare de mărfuri” dacă obligația caracteristică a contractului în discuție este livrarea unui bun sau drept „contract de prestare de servicii” dacă această obligație este o prestare de servicii, aspect a cărui stabilire revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 213, 29.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 iunie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Sibiu – România) – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)/ Vasile Toma, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci

(Cauza C-205/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul de acces la o instanță judecătorească — Principiul egalității armelor — Principiile echivalenței și efectivității — Procedură de executare silită a unei decizii judecătorești prin care se dispune rambursarea unei taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii — Scutirea autorităților publice de anumite taxe judiciare — Competența Curții)

(2016/C 335/25)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Sibiu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Pârâți: Vasile Toma, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci